

Akupunktakt

Acupunctuur wordt onder andere verklaard als een systeem van energiebanen in het lichaam (meridianen) die op verschillende plekken, acupunctuurpunten, kunnen worden beïnvloed. Het hele proces van geleiding (meridianen) en beïnvloeding, vooral door het plaatsen van naalden op de acupunctuurpunten, speelt zich binnen het fysieke lichaam af. Logisch is echter dat, als er werkelijk sprake is van een energiesysteem, er ook geleiding buiten het lichaam om van de energieën van het lichaam kan plaatsvinden. Daar ben ik van uitgegaan bij het ontwikkelen van Akupunktakt. Met elektroden (messing) en geleidend materiaal, (geïsoleerde koperdraad) wilde ik de energiestromen in het lichaam beïnvloeden. Die energiestromen staan in contact met lichaamsfuncties, spieren en pezen die overspannen of zonder tonus kunnen zijn, en organen die in verband kunnen staan met bepaalde energietrajecten(meridianen) en waarvan het functioneren door beïnvloeding van die energietrajecten kan worden veranderd. Ik heb dit rond 1980 ontwikkeld en in 1987 het boek Akupunktakt (samen met Ursula Saalbeck) uitgebracht.

De fysieke geleiding door de therapeut wordt door Dieter Mahlstedt in zijn boek Farblichttherapie fuer Pferde (2004) beschreven en ook in mijn kaart Akupunten.

Een van mijn inspiratiebronnen was de verbinding van alarm (Mu) en Zu of Ju blaas meridiaan punten op de rug bij mensen en ook de procedures uit de Polariteitstherapie, waarbij verbindingen tussen de linker en de rechterhelft van het lichaam worden toegepast. Zowel links en rechts dezelfde punten als ook bepaalde punten aan de ene zijde bv. bij de schouders en aan de andere zijde in de buikholte.

Een aantal voorbeelden van akupunktakt verbindingen heb ik indertijd samengebracht in een poster, waarbij ik vele verbindingen tussen Ju en Mu punten beschreef en ook verbindingen op de enkel, in de nek en op de romp, vooral om de hoger in de romp geblokkeerde energie naar het bekken af te leiden.

Een van de inspiratiebronnen van akupunktakt was het werk van Eeman die geen acupunctuurpunten maar gebieden, zoals het heiligbeen, een voet, een hand of de nek met elkaar verbond. De werking

daarvan was evident, bij een juiste combinatie verminderde de spanning waar die sterk aanwezig was en gaf energie, warmte of circulatie daar waar die ontbrak.

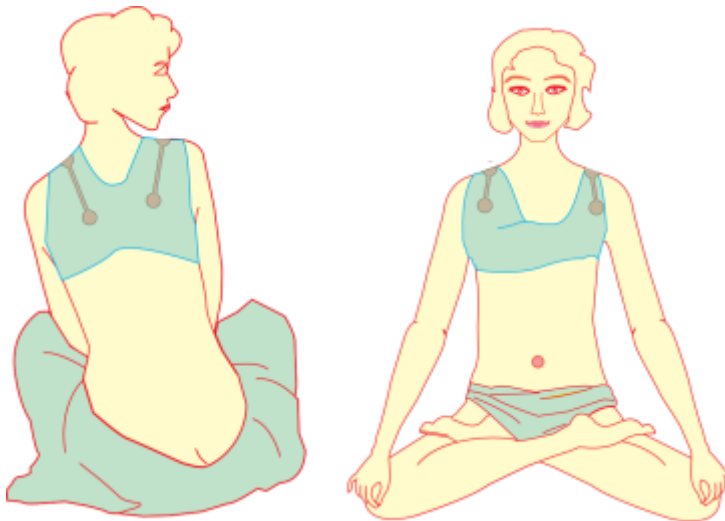
Ik ontwikkelde een paar draagbare combinaties, ter hoogte van de navel de buikspieren, (vaak slap) verbindend met de rugspieren, met soms rugpijn of stijfheid. Het idee was om de energie van excerpunten naar punten met weinig tonus te geleiden. Een andere toepassing was een verbinding tussen de binnen en de buitenenkel, die de voet rechtzette en de achillespees ontspande.

Uiteindelijk resulteerde dat in een aantal producten die bestonden uit messingknoppen, met elkaar verbonden door geïsoleerd geleidend materiaal (elektriciteitsdraad) verwerkt in textiel of leer.

Dit werkte, vond ook een klein waarderend publiek, maar was als commerciële onderneming niet haalbaar. Na tien jaar ben ik er mee gestopt.

Een navolger van Eeman, Lindemann initieerde het gebruik van geleiding door zijde (1)

Akupunktakt combinerend met de ideeën van Eeman en Lindemann over geleiding van en balanceren van lichaamsenergie kwam ik tot een experiment waarbij ik een strook zijde verknipte tot een strook met drie bollen, die ik onder een katoenen hemd vastmaakte, waarbij de bollen respectievelijk het gebied opzij van de borstkas tussen eerste en tweede rib, het hoogste punt op de schouder halverwege tussen de schouderpunt en de halswerveluitsteeksel op dezelfde hoogte en midden op het schouderblad werden geplaatst. Een onmiddellijke ontspanning was te zien door het aanzienlijk zakken van die schouder in vergelijking met de schouder zonder zijdestrook met bollen.

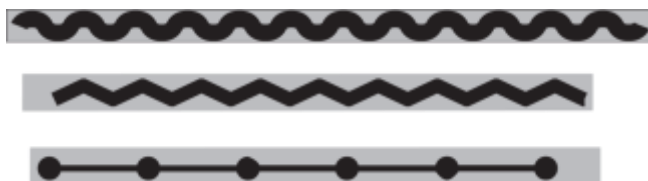
Verder experimenteren resulteerde in de volgende conclusies: Het aanbrengen van de zijden strook alleen op het lichaam is minder effectief.

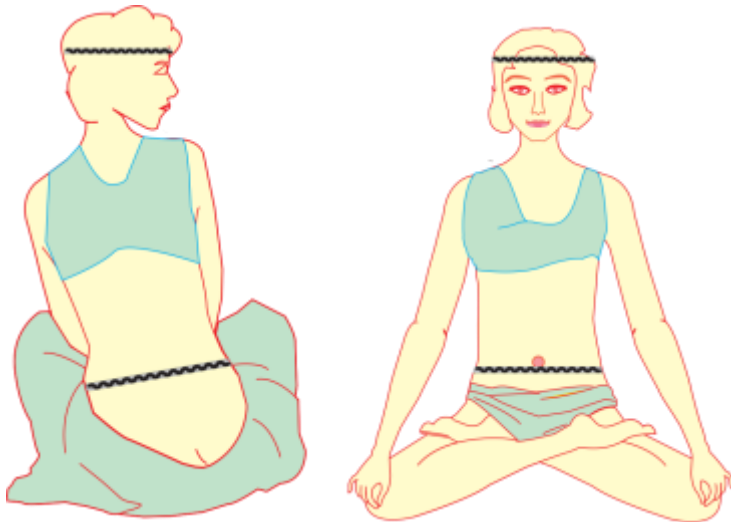
Het aanbrengen van de zijde op in plaats van onder het weefsel van het hemd is even effectief.

Het gebruik van bepaalde patronen tussen spanningsgebieden is effectief, met name golven en zigzag patronen, er is dus een alternatief voor het bol strook bol patroon.

Andere materialen dan katoen en zijde kunnen in combinatie vergelijkbare effecten bereiken.

Ervaring werd opgedaan met een aantal natuurlijke materialen zoals linnen en leer. Ook met polyester werd een vergelijkbaar effect bereikt.

Het gebruik van verschillende materialen om een energetisch effect te bereiken is beslist niet nieuw. Denk maar aan de armbanden waarin zeven metalen vervlochten zijn. Het zou me verwonderen als er niet ergens een of andere traditionele versie van het nu gepresenteerde principe zou bestaan, waarin zowel het combineren van materialen als het gebruik van bepaalde vormen toegepast worden, maar voor mij was vooral de invloed van de vormen bol, golf en zigzagbeweging om een energetisch effect te bereiken, helemaal nieuw.

Het doel van dit artikeltje is om de lezer aan het experimenteren te zetten. Het is zeker de moeite. En laat me weten als het werkt of als er vragen zijn.

Tenslotte een aantal verwijzingen voor wie denkt dat het allemaal uit de lucht komt vallen. In feite is het een kleine stap voor wie kennis neemt van het volgende.

Geschiedenis en achtergrond

HS Burr, (1,2) was een Amerikaanse wetenschapper van onberispelijke reputatie en hoge positie. Hij begon in 1935 met observaties van wat hij L-Fields, fields of life, bio-electric fields noemde. Hij gebruikte een voltmeter om het elektrisch potentieel van levende lichamen te bepalen onder verschillende omstandigheden en op verschillende plaatsen van het menselijk lichaam. Zijn interpretaties zijn omstreden, maar de gedane observaties van magnetische velden en hun variaties onder verschillende omstandigheden zijn evident en nooit ontkend.

Voortbordurend op de ontdekkingen van de Franse acupuncturist Roger de la Fuye (1890 - 1961) ontwikkelde Reinhold Voll (3) electro-akupunctuur. Het ontwikkelde zich tot een veelgebruikt systeem om door lichte elektrische stimulering een aantal lichaamspunten te beïnvloeden. Van deze punten zijn er vele ook bekend in TCM, (Traditional Chinese Medicine)

L.E. Eeman (4) ontwikkelde koperen geleiders van lichaamsenergie. Zij bestonden uit koperen rasters en een koperen handvat verbonden door een geïsoleerde koperen draad. Door verschillende lichaamsdelen zo met elkaar te verbinden konden ontspannende en helende effecten worden bereikt.

De twee meest gebruikte combinaties waren:

1 een raster onder de nek, het handvat in de linkerhand

2 een raster onder het heiligbeen en een handvat naar de rechterhand

P. Lindemann gebruikte zijde als geleidend materiaal met vergelijkbare resultaten.

Manaka (5) ontwikkelde een methode waarbij verbrande huid met een metaalfolie werd bedekt dat via een koperen draad verbonden was met de naald in een nabijgelegen acupunctuurpunt. Hij veranderde ook de Japanse methode van het verbinden van twee acupunctuurpunten door een diode te plaatsen om de energie te sturen. Hij noemde deze verbindingsdraden pumping cords.

De orgoon accumulator was een van de vele ideeën van Wilhelm Reich(6). Hierin worden zeer geleidend en zeer isolerend materiaal herhaaldelijk afgewisseld, met als gevolg een stimulerend en helend effect op degene die zich in de nabijheid bevindt, of beter gezegd in de orgonenbox die geconstrueerd werd met zulke materialen.

In Akupunktakt (7) beschrijf ik een methode van het in evenwicht brengen van lichaamsenergie door het gebruik van elektroden verbonden met geïsoleerde koperdraad. In deze methode wordt geen diode gebruikt omdat ik er vanuit ga dat het gelijkmaken van energieniveau van verschillende punten op zichzelf weldadig is.

Literatuur

1 H.S. Burr: The Fields of Life (New York: Ballantine, 1972)

2 Ronald E. Matthews: M.S. Harold Burr's Biofields, Measuring the Electromagnetics of Life. In Subtle Energies & Energy Medicine (2007, vol 18, #2, pp. 55 - 61).

3 Reinhold Voll: Interpretation der Akupunkturregeln des Energieausgleiches, Uelzen, Medizinisch Literarische Verlagsgesellschaft, 1974

4 Tom Brown: The L.E. Eeman report. The pioneering years of biocircuitry. Borderland Sciences 1989
Biocircuits, New technologies in Holistic Health page 12/13 en 14 May June July August 1990: The Journal of Borderland Research..

5 Manaka: Ion Pumping Cords Effective for Burns and Whiplash By Brette Luck, LAc

6 [Ola Raknes](#): Wilhelm Reich and orgonomy, Pelican by Penguin, 1971

7 Jan van Baarle/Ursula Saarbeck: Akupunktakt, Econ Verlag 1988